

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: J. M., narozený „X“,
bytem „X“,
adresa pro doručování „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Patrikem Jizerou, advokátem,
sídlem Mírové náměstí 103/27, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2017, č. j. MPSV-2017/98927-421/1,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28. 6. 2017, č. j. MPSV-2017/98927-421/1, se **pro vadu řízení zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28. 6. 2017, č. j. MPSV-2017/98927-421/1, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce – krajská pobočka v Ústí nad Labem (dále jen „úřad práce“) ze dne 10. 3. 2017, č. j. ULA-1432/2017-E1, kterým byl žalobce podle ustanovení § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3 a § 31 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 24. 11. 2016 z důvodu maření součinnosti s úřadem práce.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že nemůže souhlasit s tím, že zaměstnání, které mu úřad práce zprostředkoval, bylo pro něho vhodným zaměstnáním podle § 20 zákona o zaměstnanosti, neboť zprostředkované zaměstnání neodpovídalo jeho zdravotnímu stavu a psychické zdatnosti, neboť trpí posttraumatickou stresovou poruchou a s ní souvisejícími psychickými problémy, projevujícími se zejména v jeho jednání s lidmi, kdy není schopen zvládat konfliktní a stresové situace, na což také úřad práce upozornil, ale zejména na to upozornil zaměstnavatele při účasti na výběrovém řízení. Žalobce opakovaně žádal o odborné lékařské posouzení své osoby a uvedl i konkrétní termín, tj. 28. 2. 2017, kdy se má k odbornému lékaři dostavit. Úřad práce ani žalovaný se však výsledkem psychiatrického zkoumání žalobce nijak nezabývali, neboť pouze konstatovali, že takové posouzení je bez právního významu, neboť bylo učiněno až tři měsíce po konání výběrového řízení. Tento přístup je však dle žalobce v rozporu s rozhodnutími Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Ads 268/2015-30, č. j. 5 Ads 42/2014-19. Úřad práce a posléze žalovaný měl vyzvat žalobce k doložení jeho tvrzení, aby dostal požadavku na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Z lékařské zprávy MUDr. G. jednoznačně vyplývá, že žalobce byl k němu doporučen MUDr. K., a to z důvodu nepřiměřených reakcí na stres. Ze zprávy mimo jiné vyplývá, že žalobce má zjevně sníženou frustrační toleranci a trpí paranoidní poruchou osobnosti. Žalobce již při výběrovém řízení věděl, že není schopen s ohledem na svůj psychický stav zaručit, že bude se zákazníky jednat slušně.
3. Dle žalobce žalovaný rovněž nesprávně posoudil i to, že se žalobce dotazoval na délku trvání výběrového řízení, neboť měl v ten samý den od 10:00 hod., tedy pouhou jednu hodinu po tomto výběrovém řízení, domluvené výběrové řízení u jiného zaměstnavatele, o čemž úřad práce předem informoval. Nelze ani souhlasit se žalovaným v tom, že je bez právního významu, zda se uchazeč o zaměstnání dopustil maření součinnosti s úřadem úmyslně. V tomto směru odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Ads 368/2015-30. Žalovaný při hodnocení věci žalobce zvolil jednoznačně restriktivní a formalistický výklad zákonných ustanovení, který se dostal do rozporu se základními zásadami správního řízení. Tento formalistický výklad vedl i k tomu, že žalovaný nesprávně odmítl přihlédnout k námitkám žalobce, že odnětí dávek státní sociální podpory by pro něho mělo likvidační charakter, a to s odůvodněním, že zákon o zaměstnanosti neumožňuje správnímu orgánu k následkům v případě vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání přihlédnout.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl žalobu zamítnout. Nebylo pochybením úřadu práce, když neprovedl žalobcem dne 20. 1. 2017 navrhovaný důkaz, a to získání aktuálního vyjádření odborného lékaře ke stavu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobcovy behaviorální kompetence vypořádat se s potencionálními aspekty psychiky, které by mohly negativně ovlivňovat jeho úsudek, neboť toto vyjádření by bylo možno získat až dne 28. 2. 2017. Žalobce však nebyl přijat na základě svého jednání u zaměstnavatele dne 24. 11. 2016, čili potencionální posouzení psychického stavu žalobce lékařem za více jak tři měsíce ode dne, kdy nebyl do daného zaměstnání přijat, by bylo pro posouzení jednání žalobce u zaměstnavatele dne 24. 11. 2016 bez relevance. V přípisu ze dne 17. 2. 2017 žalobce sám uvedl, že proti rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno jeho návrhu na přerušení řízení za účelem získání posudku psychiatra se nebude odvolávat, jelikož zmíněný posudek nezpochybní schopnost konat danou práci, ale má mít pouze podpůrný charakter dokazující, že námitka nevhodnosti profese nebyla činěna ve zlém úmyslu. Žalobce tedy sám nepovažoval zaměstnání za nevhodné. Není na posouzení uchazeče o zaměstnání, aby o vhodnosti zprostředkovaného zaměstnání rozhodoval sám. Presumování průběhu zaměstnání ze strany žalobce bylo značně předčasné. Za účelem zjištění vlastních možností slouží institut zkušební doby, během níž by žalobce teprve mohl konstatovat, zda je schopen předmětné zaměstnání vykonávat. Žalovaný se navíc nedomnívá, že by zařazení na místo operátora telefonního panelu bylo náročné na psychiku. I přesto, že žalobcem navrhovaný důkaz nebyl ve správním ani v odvolacím řízení proveden, je žalovaný přesvědčen, že ze závěrů uvedených v lékařské zprávě, která byla přiložena k žalobě, nikterak neplyne neschopnost žalobce vykonávat předmětné zaměstnání. To ostatně potvrzuje i jeho vyjádření v rámci odvolání, do kterého mimo jiné uvedl, že má zálibu v jazykovědě, bohatou slovní zásobu, nadprůměrné vyjadřovací schopnosti, teoretické znalosti v oblasti komunikace, sémantiky a soukromě studoval cizí jazyky. Snaha žalobce navodit dojem, že se nejednalo o zaměstnání pro něj vhodné ze zdravotních důvodů, se jeví čistě účelovou, jelikož v žádosti o zprostředkování uvedl jako jediné zdravotní omezení „sedavé zaměstnání bez nutnosti dalšího přecházení.“ Po celou dobu své 5leté evidence nesdělil nyní tvrzené zdravotní problémy, přičemž údajné psychické problémy začal tvrdit až v důsledku zjištění, že pro své jednání při výběrovém řízení u zaměstnavatele by mohl být vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání.

5. Žalobce neuvedl konkrétního zaměstnavatele, u kterého měl údajně na den 24. 11. 2016 od 10.00 hod. domluvené další výběrové řízení a nedoložil v tomto směru ani žádné potvrzení. Vzhledem k uvedenému nemůže být považována namítaná účast na výběrovém řízení dne 24. 11. 2016 od 10.00 hod. považována za vážný důvod podle ustanovení § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Mělo být v zájmu žalobce vystupovat při jednání se zprostředkovaným zaměstnavatelem tak, aby jednání směřovalo k uzavření pracovněprávního vztahu. Žalovaný se neztotožnil s námitkou žalobce, že je bez relevance, zda se uchazeč o zaměstnání dopustil maření součinnosti s úřadem práce úmyslně či nikoliv. Pro naplnění skutkové podstaty maření součinnosti s úřadem práce není podstatné, zda k tomuto jednání došlo úmyslně, proto se zavinění nezkoumá. Žalobci je vytýkáno, že jednal u zaměstnavatele na výběrovém řízení dne 24. 11. 2016 tak, že o zprostředkované zaměstnání neprojevil zájem, resp. projevil nezájem o nabízenou pozici, což vedlo zaměstnavatele k tomu, že jej do zaměstnání nepřijal, a tímto jednáním si žalobce zmařil zprostředkování tohoto zaměstnání, čímž mařil součinnost s úřadem práce, aniž by pro takové jednání uvedl a doložil vážný důvod.

Správní spis

6. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce podal dne 12. 12. 2011 úřadu práce žádost o zprostředkování zaměstnání. Jako poslední ukončenou

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

činnost před podáním žádosti uvedl „AČR nepracoval, datum skončení říjen 1994.“ Do požadované profese žalobce uvedl elektronik, programátor, pracovník v administrativě. Ke zdravotním omezením uvedl „sedavé zaměstnání bez nutnosti delšího přecházení“. Dle vyjádření praktické lékařky žalobce MUDr. K. ze dne 9. 6. 2015 je žalobce schopen převážně sedavého zaměstnání, bez nutnosti delšího přecházení (bez zátěže pravé dolní končetiny). Ze záznamu z jednání s uchazečem ze dne 5. 12. 2016 vyplývá, že žalobce nebyl na výběrovém řízení dne 24. 11. 2016 přijat, neboť neprojevil nadšení a uvedl, že pouze z nouze přijme zaměstnání a v případě přijetí dodrží závazky.

7. Žalobce se do uvedeného záznamu vyjádřil tak, že dle jeho názoru probíhalo jednání se zaměstnavatelem korektně až do doby, kdy vstoupila vedoucí zprostředkování do jednání. Po vstupu vedoucí do hovoru došlo v podstatě k nechutné tahanici, po které zaměstnavatel uvedl, že nemá zájem.
8. Se žalobcem bylo zahájeno správní řízení dne 13. 12. 2016 ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce bez vážného důvodu, neboť poté, co obdržel písemnou doporučenku na vhodné pracovní místo operátora telefonních panelů u zaměstnavatele O2 Czech Republic a.s. zmařil zprostředkování tohoto vhodného zaměstnání bez vážného důvodu. Ve vyjádření M. R., zástupce zaměstnavatele O2 Czech Republic a.s., ze dne 9. 1. 2017 je uvedeno, že žalobce už na počátku výběrového řízení působil velice odměřeně a z jeho chování bylo zřejmé, že o pozici nemá zájem. Ihned na začátku oznámil, zda je možné pracovní pohovor stihnout během 10 minut, protože má naplánované další schůzky. Dále mimo jiné při pohovoru uvedl, že z nouze by do zaměstnání nastoupil. Jednání bylo vzhledem k přístupu žalobce ukončeno s výsledkem nezájmu o nabízenou pozici. Obdobně se ve věci vyjádřila dne 9. 1. 2017 i A. K., zaměstnanec O2 Czech Republic a.s., která byla rovněž pohovoru se žalobcem přítomna. Pohovoru byla za úřad práce přítomna i Bc. H. B., DiS, která ve vyjádření ze dne 11. 1. 2017 uvedla, že výběrové řízení probíhalo naprosto standardním způsobem. Žalobce se choval již od počátku pohovoru negativně a neprojevoval žádný zájem o zprostředkovanou pozici konzultant zákaznického centra. Snažil se přesvědčit pracovnice O2 Czech Republic a.s. o nevhodnosti dané pozice ve vztahu k jeho osobě. Dále uváděl, že by určitě nebyl pro společnost přínosem. Proto byl H. B. upozorněn na to, že vstoupil do evidence uchazečů o zaměstnání, tzn., že chce a může pracovat.
9. Dále byl poučen o správné komunikaci se zaměstnavatelem při pohovoru. Žalobce se opakovaně k věci vyjádřil, a to podáními ze dne 22. 12. 2016, ze dne 17. 1. 2017, ze dne 20. 1. 2017, v nichž popíral důvodnost zahájení správního řízení. Dne 20. 1. 2017 rovněž podal žádost o přerušení správního řízení, neboť pociťovat problém se zvládáním stresové a konfliktní zátěže v návaznosti na posttraumatický stresový problém z minulosti. Rozhodl se požádat o pomoc a vyjádření odborníka na lidské chování a jeho poruchy. Dále uvedl a kopií objednávací kartičky doložil, že je objednán na den 28. 2. 2017 k MUDr. J. G. do psychiatrické ambulance. Nato vydal úřad práce rozhodnutí ze dne 30. 1. 2017, kterým rozhodl, že se řízení nepřerušuje. Jako důvod uvedl, že navrhované provedení lékařského posouzení zdravotního stavu účastníka řízení, by s ohledem na časovou nesouvislost se zaviněným skutkem maření součinnosti s úřadem práce nepředstavovalo relevantní důkazní hodnotu. V následném vyjádření ze dne 17. 2. 2017 žalobce mimo jiné uvedl, že nepovažuje za účelné se proti uvedenému usnesení odvolávat. Dále zpochybnil nezaujatost svědků, průběh výběrového řízení a vyjádřil přesvědčení, že je nucen k práci. V odvolání proti rozhodnutí úřadu práce ze dne 10. 3. 2017, jímž byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání, žalobce požadoval provedení důkazu odborným lékařským Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

posudkem, neboť k nabízené profesi pociťoval určitý vnitřní psychický odpor a snažil se uvědomit zaměstnavatele o nevhodnosti jeho osoby pro danou profesi z důvodu obtíží při jednání s lidmi. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí mimo jiné ztotožnil s názorem úřadu práce, že posouzení psychického stavu žalobce lékařem více jak 3 měsíce ode dne, kdy nebyl do zaměstnání přijat, by bylo bez právního významu. Vzhledem k tomu, že žalobce až do předmětného jednání žádné takové problémy neuváděl, považoval jeho jednání žalovaný za ryze účelové a návrhu na provedení dokazování nevyhověl.

Posouzení věci soudem

10. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.
11. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Po zhodnocení skutkového a právního stavu věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Podle § 20 odst. 1 písm. d) zákona o zaměstnanosti fyzická osoba má právo na zprostředkování vhodného zaměstnání. Vhodným zaměstnáním, pokud tento zákon nestanoví jinak, je zaměstnání které odpovídá zdravotní způsobilosti fyzické osoby a pokud možno její kvalifikaci, schopnostem, dosavadní délce doby zaměstnání, možnosti ubytování a dopravní dosažitelnosti zaměstnání.
14. Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce.
15. Podle § 31 písm. e) zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže jiným jednáním zmaří zprostředkování zaměstnání nebo nástup do zaměstnání.
16. Podle § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti pro účely tohoto zákona se rozumí vážnými důvody zdravotní důvody, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s krajskou pobočkou Úřadu práce při zprostředkování zaměstnání.
17. Především je nutné zdůraznit, že s vedením v evidenci uchazečů o zaměstnání nejsou spojena pouze práva, ale je s ním spojena i řada povinností, které jsou uchazeči o Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zaměstnání povinni plnit. Je třeba respektovat, že zařazení a vedení v evidenci uchazečů není pouze formální záležitostí, ale jejím primárním účelem je zprostředkovat uchazeči vhodné zaměstnání a umožnit mu opětovně se zařadit do pracovního procesu na trhu práce. Snaha o získání zprostředkovaného zaměstnání tak vyjadřuje smysl a účel zákona o zaměstnanosti, neboť může vést k tomu, že uchazeč získá zaměstnání a tím naplní účel, pro který je v evidenci úřadu veden. Jinými slovy, potřebnou součinnost je třeba chápat jako spolupráci uchazeče s úřadem práce, ochotu k této spolupráci i k dalším úkonům směřujícím ke zprostředkování zaměstnání; předpokládá se tedy skutečná snaha uchazeče získat zprostředkované vhodné zaměstnání (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2012, č. j. 4 Ads 150/2011–164, ze dne 9. 6. 2014, č. j. 5 Ads 42/2014–19, ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 Ads 287/2017–77, ze dne 13. 2. 2019, č. j. 10 Ads 174/2018–41 www.nssoud.cz).

18. Soud při svých úvahách vycházel i z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2014, č. j. 5 Ads 42/2014–19, kde tento soud s odkazem na předchozí judikaturu dospěl k závěru, že vážný zdravotní důvod podle § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti je nutné prokázat na podkladě lékařského posudku, nicméně není zřejmé, že by povinnost tento posudek doložit ležela pouze na uchazeči, a že by jej byl uchazeč povinen bezprostředně bez dalšího vyzvání ze strany úřadu práce předložit. Pokud uchazeč tyto důvody tvrdí, má úřad práce, či posléze žalovaný vyzvat uchazeče k doložení svého tvrzení, aby dostal požadavku na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). V této souvislosti lze také současně odkázat na ustanovení § 4 odst. 2 správního řádu, kterým se mají správní orgány rovněž řídit, protože jde o obecný požadavek kladený na postup správního orgánu ve správním řízení. Podle tohoto ustanovení správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.
19. Uvedená primární povinnost uchazeče doložit svá zdravotní omezení lékařským posudkem (srov. § 21 zákona o zaměstnanosti), nezabývá možnosti úřad práce či žalovaného v rámci ekonomie řízení a zjišťování skutkového stavu, vyžádat si z vlastní iniciativy samostatně lékařský posudek ke zdravotní způsobilosti k rozhodnému dni, v němž měl uchazeč plnit své povinnosti, což úřad práce v jiných případech činil (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 8. 2017, č. j. 32 Ad 15/2016–85, www.nssoud.cz). Podle Nejvyššího správního soudu by proto měl úřad práce pro zajištění své primární funkce zprostředkování zaměstnání před vydáním rozhodnutí o vyřazení uchazeče z evidence zjišťovat veškeré relevantní okolnosti, které by svědčily pro případné vážné důvody na straně uchazeče, neboť účelem činnosti úřadu práce je zprostředkovat uchazečům zaměstnání a nikoli je vyřazovat. Tento postup je krajním opatřením a nikoli běžným nástrojem řešení agendy úřadu práce. Nečiní-li tak, dopouští se porušení zásady vyslovené v ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2015, č. j. 7 Ads 268/2015 – 30, www.nssoud.cz).
20. Ze shora uvedeného plyne, že uchazeči o zaměstnání se zprostředkovává vhodné zaměstnání, kterým je zaměstnání, k němuž je uchazeč zdravotně způsobilý. Neposkytnutí dostatečné součinnosti či aktivity při výběrových řízeních zaměstnavatele lze považovat za maření součinnosti s úřadem práce, což je důvodem k vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, pokud se ovšem neprokáží vážné důvody, ke kterým se řadí i zdravotní důvody znemožňující vykonávat zprostředkované zaměstnání. Odvolává-li se uchazeč na své zdravotní omezení je povinen je lékařským posudkem prokázat, nic však nebrání úřadu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

práce, aby si jako podklad pro rozhodnutí opatřil lékařský posudek sám. V každém případě, pokud po uchazeči požaduje prokázání zdravotního omezení, musí mu dát i dostatečný prostor k tomu, aby své tvrzení mohl prokázat.

21. Žalobce těžiště své žaloby postavil na tom, že zprostředkované zaměstnání pro něj nebylo vhodným zaměstnáním ze zdravotních důvodů, které jsou zároveň vážnými důvody vylučujícími závěr o maření součinnosti s úřadem práce. Již v řízení před úřadem práce a stejně tak v odvolacím řízení se domáhal odborného posouzení svého zdravotního stavu. Úřad práce a potažmo žalovaný však dospěli k závěru, že zpětně nelze stanovit zdravotní stav žalobce, tedy nelze stanovit, zda dne 24. 11. 2016 byl žalobce způsobilý k výkonu zprostředkovávané práce operátora telefonního panelu.
22. Soud konstatuje, že nepovažuje za správnou úvahu žalovaného i úřadu práce, že nelze zpětně zjistit, zda žalobce byl dne 24. 11. 2016 psychicky způsobilý k výkonu práce operátora telefonního panelu. Uvedený závěr je otázkou lékařského odborného posouzení, přičemž pokles pracovní schopnosti v důsledku negativních změn zdravotního stavu je běžně posuzován zpětně k určitému datu, a to například v řízeních o přiznání nároku na invalidní důchod. Ostatně sám žalovaný za tím účelem zřizuje posudkové komise (viz § 4 odst. 2 zákona č. 581/1992 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Soud netvrdí, že je nutno žalobce zkoumat posudkovou komisí či že bude možno stanovit zdravotní stav žalobce přesně ke dni 24. 11. 2016 ve vztahu ke způsobilosti vykonávat zprostředkovávané zaměstnání, ale toliko konstatuje, že k této možnosti se musí vyjádřit lékař. Za tím účelem je možno zprávu vyžádat. Soud poukazuje, že žádost o zprostředkování zaměstnání podal žalobce již v roce 2011 a lékařská zpráva o jeho způsobilosti k výkonu zaměstnání je ze dne 9. 6. 2015, nelze tedy uvést, že by se jednalo o informační zdroje aktuální, na nichž by bylo možno postavit závěr o žalobcově způsobilosti k výkonu zaměstnání operátora telefonního panelu. Závěr, že žalobce byl způsobilý k výkonu zprostředkovávaného zaměstnání, byl tedy předčasný a úřad práce, potažmo žalovaný, měli dát žalobci možnost své tvrzení prokázat a vyčkat zprávy odborného lékaře, psychiatra, případně si vyžádat sdělení lékařky žalobce, která již dříve své stanovisko v roce 2015 poskytla a která je způsobilá pracovat s lékařskými zprávami specialistů a v této souvislosti se vyjádřit přímo k pracovním schopnostem žalobce. Pokud by zdravotní způsobilost nebylo možno zpětně zhodnotit, jde tento závěr k tíži žalobce.
23. Vzhledem k uvedenému musí soud konstatovat, že žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí úřadu práce je zatíženo vadou, neboť skutkový stav, který vzaly oba správní orgány za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění o lékařský posudek zdravotního stavu žalobce ke dni 24. 11. 2016.
24. Naproti tomu tvrzení žalobce, že se musel účastnit jiného výběrového řízení u jiného zaměstnavatele, což je vážným důvodem ve smyslu zákona o zaměstnanosti, soud přisvědčuje pouze v tom smyslu, že by se skutečně mohlo jednat o vážný osobní důvod podle § 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 Ads 122/2007-55, www.nssoud.cz). V dané věci však žalobce ničeho nedoložil, tedy tento vážný osobní důvod nejenže neprokázal, ale ani ho nijak konkrétně nespecifikoval. V takovém případě tedy nebyly správní orgány povinny toto jeho vágní tvrzení zohlednit.
25. K námitce žalobce, že vyřazení z evidence úřadu práce má pro něj likvidační účinky, neboť mu budou odňaty dávky státní sociální podpory, nemůže zohlednit ani úřad práce, žalovaný či soud, neboť se jedná o jiná řízení, která jsou vedena samostatně a podléhají i Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

samostatnému soudnímu přezkumu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2011, č. j. 4 Ads 29/2011–155, www.nssoud.cz).

26. Ze shora uvedeného důvodu přistoupil soud výrokem I. tohoto rozsudku ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vadu podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez jednání, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění. Současně podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku. Vzhledem k tomu, že se nejedná ve věci o rozsáhlé dokazování a lze pochybení úřadu práce napravit v odvolacím řízení nepřistoupil soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i ke zrušení rozhodnutí úřadu práce ze dne 10. 3. 2017.
27. Soud neprováděl dokazování lékařskou zprávou MUDr. G. ze dne 28. 2. 2017, neboť by jejím hodnocením nahrazoval úvahy správního orgánu, což není úkolem správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002-46, www.nssoud.cz). Žalovaný tuto zprávu zahrne do podkladů rozhodnutí v následujícím řízení.
28. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 8 228 Kč, která se skládá z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby poskytnuté právním zástupcem žalobce Mgr. Patrikem Jizerou po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, sepis žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT]; z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT, a z částky 1 428 Kč odpovídající 21% DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. dubna 2019

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)